

3.3. Inddragelse af opholdstilladelser

3.3.1. Gældende regler

Efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 4, kan en tidsbegrænset opholdstilladelse inddrages, når opholdstilladelsen er betinget af, at en herboende person godtgør at være i stand til at forsørge udlændingen, og den herboende person ikke længere kan godtgøre dette.

En opholdstilladelse kan således normalt nægtes forlænget eller inddrages, hvis forsørgelseskravet ikke længere er opfyldt. Dette gælder dog ikke, hvis der er tale om en rent midlertidig eller undskyldelig manglende evne til at opfylde kravet.

Efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 5, kan en tidsbegrænset opholdstilladelse meddelt en ægtefælle eller samlever endvidere inddrages, når opholdstilladelsen ikke er betinget af, at den herboende godtgør at være i stand til at forsørge udlændingen, fordi ganske særlige grunde taler derimod, og disse ganske særlige grunde ikke længere foreligger, og den herboende ikke kan godtgøre at være i stand til at forsørge udlændingen.

Det forudsættes, at det af udlændingemyndighedernes første afgørelse om, at udlændingen meddeles opholdstilladelse, udtrykkeligt fremgår, at der ikke stilles krav om, at den herboende godtgør at være i stand til at forsørge ansøgeren, fordi nærmere angivne ganske særlige grunde taler derimod, og at opholdstilladelsen er meddelt under den forudsætning, at disse nærmere angivne ganske særlige grunde foreligger.

I begge inddragelsessituationer finder bestemmelsen i udlændingelovens § 26 anvendelse. Der vil således ikke ske inddragelse, hvis inddragelse vil virke særlig belastende på grund af udlændingens personlige forhold, herunder udlændingens tilknytning til det danske samfund og til herboende personer.

3.3.2. Nye inddragelsesbestemmelser

Det nye forsørgelseskrav betyder, at det fremover vil være en løbende betingelse for familiesammenføring, at der ikke modtages hjælp til forsørgelse efter aktivloven eller integrationsloven.

Det foreslås som konsekvens heraf, at de eksisterende inddragelsesbestemmelser i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 4 og 5, ændres i overensstemmelse hermed. Fremover vil en tidsbegrænset opholdstilladelse således kunne inddrages, hvis udlændingen eller den herboende person modtager hjælp til forsørgelse efter aktivloven eller integrationsloven. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 13 og 14.

Som hidtil vil der i en inddragelsessituation skulle tages hensyn til udlændingens tilknytning til Dan-

mark, jf. udlændingelovens § 26. Der vil således kunne forekomme situationer, hvor en udlænding har modtaget hjælp til forsørgelse fra det offentlige, men hvor opholdstilladelsen ikke inddrages på grund af hensynene nævnt i udlændingelovens § 26.

Hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor, og som ikke er til hinder for familiesammenføring, kan naturligvis heller ikke begrunde inddragelse.

3.4. Kontrol

3.4.1. Indberetningspligt

Det nye forsørgelseskrav foreslås suppleret med en pligt for bopælskommunen til at indberette til Udlændingesservice, hvis ansøgeren eller den herboende modtager offentlige ydelser efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven. En indberetningspligt for kommunerne vil sikre bedre muligheder for en mere entydig og målrettet kontrol.

Kommunen kan efter bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 21, allerede i dag til Udlændingesservice videregive oplysninger om forhold vedrørende den herboende person og ansøgeren, som skønnes af betydning for sagen. Det gælder også oplysninger af betydning for vurderingen af den herboendes forsørgelsesevne, og den forslåede indberetningspligt er således en videreudvikling af den gældende ordning.

Modtagelse af offentlige ydelser kan medføre, at den pågældendes opholdstilladelse inddrages eller nægtes forlænget. I den forbindelse har det betydning, i hvilket omfang ansøgeren eller den herboende har modtaget hjælp, og kommunen forpligtes derfor også til at oplyse herom.

Efter persondatalovens § 8, stk. 3, må forvaltningsmyndigheder, der udfører opgaver inden for det sociale område, kun videregive oplysninger om rent private forhold under visse nærmere angivne betingelser, herunder de i § 8, stk. 2, nr. 1 og 2 nævnte. Det følger af § 8, stk. 2, nr. 2, at videregivelse kan ske, hvis videregivelse sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen angår. Sidstnævnte kræver, at den myndighed, der er i besiddelse af oplysningerne, i hvert enkelt tilfælde foretager en konkret vurdering af de hensyn, der taler for henholdsvis imod videregivelse.

Forslaget om kommunernes indberetning til Udlændingesservice om modtagelse af offentlige ydelser, indebærer en fravigelse af de strenge betingelser for